

ΕΣΜΕΡΑΛΔΑ

♩ = 88 ~ 96

Fm

B^bm

Fm

Ο- λο νυ- χτίς τον πό- τι- σες με το κρα- σί του

E^b

Fm

Μί- δα κι ο Φά- ρος τον ε- λί- κνι- ζε με τρεις α- να- λα-

E^b

Fm

μπές. Δί- πλα ο λο- στρό- μος με μα- κριά πει- ρα- τι- κή πλε-

Ξί- δα κι α- λάρ- γα μας το σκό- τει- νο λι- μά- νι του Ga-

mp

per finire

bès τους ναυ- α- γι- στές.

f

Fine

Ἄπα στό γλυκοχάραμα σέ φίλησε ὁ πνιγμένος
 κι' ὅταν ξυπνήσεις μέ διπλή καμπάνα θά πνιγείς.
 Στό κάθε χᾶδι κι' ἓνας κόμπος φεύγει ματωμένος
 ἀπ' τό σημάδι τῆς παλιάς κινέζικης πληγῆς.

Ὁ παπαγάλος σοῦ ἔστειλε στερνή φορά τό «γειά σου»
 κι' ἀπάντησε ἀπ' τό στόκολο σπασμένα ὁ θερμαστής,
 πέτα στό κύμα τόν παλιό πού ἐσκούριασε σουγιά σου
 κι' ἄντε μονάχη στόν πρωραῖον ἰστό νά κρεμαστεῖς.

Γράφει ἡ προπέλα φεύγοντας ξοπίσω: «σέ προδίνω»,
 κι' ὁ γρύλος τό ξανασφουράει στριγγά τοῦ τιμονιοῦ.
 Μή φεύγεις. Πές μου, τό 'πνιξες μιά νύχτα στό Λονδίνο
 ἢ στά βρωμιάρικα νερά κάποιου ἄλλου λιμανιοῦ;

Ξυπνᾶν οἱ ναῦτες τοῦ βυθοῦ ρισάλτο νά θαρέσουν
 κι' ἀπέ νά σοῦ χτενίσουνε γιά πάντα τά μάλλια.
 Τρόχιζε κείνα τά σπαθιά τοῦ λόγου πού μ' ἀρέσουν
 καί ξαναγύρνα μέ τίς φώκιες πέρα στή σπηλιά.

Τρεῖς μέρες σπάγαν τά καρφιά καί τρεῖς πού σέ καρφῶναν
 καί σύ μέ τίς παλάμες σου πεισματικά κλειστές
 στερνή φορά κι' ἀνώφελα ξορκίζεις τόν τυφῶνα
 πού μᾶς τραβάει γιά τή στεριά μέ τοὺς ναυαγιστές.